

அகதிகளாக முகாமில் இருந்த சமயத்தில் என்னுடன் பணி நகர அதிகார சபையில் பணிபுரிந்த சிங்கள நண்பர்கள் சிலர் விடயமறிந்து எங்களை வந்து பார்த்தார்கள். தங்களுடன் வந்து பாதுகாப்புடன் தங்கலாமென்று அழைத்தார்கள். அப்போதிருந்த சபீழலில் எம்மால் அவர்களுக்குப் பிரச்சினைகள் வரலாம்; நிலவிய சபீழலில் எமக்கும் பாதுகாப்பில்லை. எனவே அகதிகள் முகாமில் இருப்பதே உசிதமாகப்பட்டது. அங்கயே தங்கி விட்டோம். அவர்களின் பெயர்களைக் கட்டி மறந்து விட்டனே. ஆனால் பணியாற்றிய காலத்தில் எம்முடன் நன்கு அன்புடன் பழகிய நண்பர்கள் அவர்கள். அவ்விதம் அச்சபீழலில் எம்மை வந்து பார்த்ததும் அழைத்ததும் முக்கிய விடயமாக அப்பொழுதும் சரி, இப்பொழுதும் சரி தோன்றுகின்றது.

அக்கலவரம் எனக்கு நன்கு தெரிந்த சிலரைப் பலி வாங்கியிருக்கின்றது. அவர்களில் பொறியியலாளர் ராஜாராம் ஒருவர். மொறட்டுவபை பலகலகை கழகக் காலகட்டத்தில் பலகலகை கழகத்து முன்பாக இருந்த திருவொன்றில் சிங்கள வீட்டோன்றில் வாடகைக்கு நண்பர்களுடன் வசித்தபோது எம்முடன் வசித்தவர்களிலொருவர். மலையைத் தைச்சேர்ந்தவர். அவருக்கு ஒரு காதலி இருந்தார்; ஆசிரியை என்றும், பெயர் ராஜஸேவரி என்றும் ராஜாராம் கபறியதாக நினவை. நீண்ட காலமாகக் காதலித்து ராஜாராம் படிப்பை முடிந்து பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தபோதுதான் திருமணம் செய்தார். பலகலகை கழகப்படிப்பு முடிந்து பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த சமயத்தில் கலவரத்துக்குச் சில மாதங்களின் முன்பே அவரை வழியில் இ.ப.ப.ச.பஸ்ஸொன்றில் சந்தித்து உரையாடியிருந்தனே. யாருக்குமே நீங்கு செய்ய மனம் வராத அப்பாவி அவர். நன்கு சிங்களம் பேசு கபடியவர். 83 கலவரத்தில் களப்போவிலை ஆஸ்பத்திரியில் ஏறகனவே காயமுற்றிருந்து அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த அவரைக் காடையர்கள் சன்ற கொலை செய்ததாகப் பின்னர் அறிந்து துயரற்றனே.

அடுத்தவர் வலே முருகன். இவர் எங்களக்கு 'யினியர்'. கண்ணாடியும், சிரித்த முகமுமாக அப்பொழுதும் காணப்பட்டவார். மிகவும் சாந்தமானவர். கலவரக் காலத்தில் இவர் மொறட்டுவபை பலகலகை கழகத்தில், பொறியியல் துறையில் இறுதியாண்டில் படித்துக்கொண்டிருக்க வணேட்டுமென்று நினகை கின்றனே. வளெளவத்தையில் நாங்கள் அழகு எனப் பவரிடம் (இவர் ஒரு தமிழகத் தமிழர்) சன்ற சாப்பிடுவதுண்டு. ஐ.பி.சி வீதியிலிருந்த வீட்டொன்றில் வசித்து வந்த அவரிடம் கொழும்பில் பலர் காலகை, மதியம், மாலையென்று சன்ற உணவு உண்பதுண்டு. கையிலகை இல்லாவிட்டாலும் மாதா மாதம் அவருக்கு உணவுகான பணத்தகை கொடுக்கலாம் என்னும் வசதியை அவர் அளித்திருந்ததால் அவருக்கு வாபிக்கையாளர்கள் பலரிருந்தனர். அங்கு அவ்வப்போது வந்து சாப்பிடுவர்களில் வலே முருகனும் ஒருவர். அங்குதான் அவரை இறுதியாகச் சந்தித்திருந்தனே. பின்னர் 83 கலவரத்தில் இரத்த மலானபை பகுதியில் காடையர்களால் கிறித்தவ ஆலயமொன்றை நோக்கி அவர் துரத்திச் செல்லப்பட்டதாகவும், பின்னர் தாக் கபட்டு எரிக் கபட்டதாகவும் களே விப்பட்டனே. இறுதிவரை அவர் உடல் கிடகை கவயேில் லையென்றும் களே விப்பட்டனே.

